

Bilag 4

TUN Trælasthandlerunionen
Egebækgård,
Egebækvej 98
2850 Nærum

Den 11. maj 1995

Til Folketingets Retsudvalg

Nærværende er fremlagt i forbindelse med:

Foretræde for Folketingets Retsudvalg 11. maj 1995 kl. 15.45.

Vedr.: Lovforslag nr. L 218, »Forslag til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.«

Følgende kommentarer/indsigelser vedrører alene § 25.

TUN's medlemsgrundlag repræsenterer ca. 85 pct.-90 pct. af landets trælast- og byggematerialeforhandlere samt byggemarkeder.

Vor branches årlige omsætning på det danske marked andrager ca. 20 mia. kr.

Ca. 40 pct. af vore medlemsforretningers omsætning hidrører fra salg til den private forbruger. For byggemarkedernes vedkommende er procentsatsen betydeligt højere.

Trods vor organisations direkte repræsentation i udvalgsarbejder omkring byggeleveranceklausul og leverandøransvar i Bygge- og Boligstyrelsen, er vi *ikke* hørt i forbindelse med den gennemførte høringsrunde, hvilket vi finder ganske betænkeligt – specielt taget i betragtning, at netop vore medlemsforretninger udgør det faktiske grundlag, som i dagligdagen forventes at administrere den under lovforslagets § 25 foreslåede ændring af købeloven.

Vi har ønsket foretræde for Folketingets Retsudvalg, idet vi føler, at det er vor pligt i tide at meddele Retsudvalget, at den påtænkte ændring af købelovens § 54 og § 83 ikke kan administreres.

I bemærkninger til lovforslaget side 31, omkring § 25, giver formulering og definition af byggematerialer ingen brugbar mening.

Vor branche opererer med ca. 250.000 varenumre. Mange af disse varer *kan* anvendes i byggeri, men finder også anvendelse ved andre formål. – Hvordan kan man ekspedere én og

samme vare med to forskellige indeståelsesperioder?

Såfremt »arkitekterne« bag lovforslaget har fået den opfattelse, at byggeleveranceklausulens udvidede indeståelsesperiode finder bred anvendelse i *samlige byggesektorens led*, må dette bero på en misinformation og/eller misforståelse, idet dette ingenlunde er tilfældet. Vi er klart af den opfattelse, at byggeleveranceklausulen ikke virker efter sin hensigt, selv nu, ca. 9 år efter at den blev indført.

Som det turde være bekendt, er byggesektoren en importtung branche, for så vidt angår vitale byggematerialer.

Udenlandske producenter af byggevarer er tydeligvis ikke indstillet på at indtræde i en udvidelse af mangelansvarsperioden med årsag i dansk »lokallovgivning«. Flere udenlandske producenter har udtrykt en opfattelse af en protektionerende lovgivning, som ikke findes værende i god harmoni med EU's intentioner.

At en dansk importør af udenlandsk producerede byggevarer *for egen part* tvinges til at tiltræde en så betydelig udvidelse af mangelansvarsperioden uden at være dækket tilsvarende ind hos den oprindelige producent, er ganske urimeligt og bestemt ikke acceptabelt.

Vi finder det meget betænkeligt, at man med udgangspunkt i en påtænkt lovgivning omkring forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. under dette »m.v.« skal opleve forsøg på ændring af købeloven *gældende for én branche og én produktgruppe*. – Måtte dette forsøg indikere en ny trend i dansk lov-